

19.05.2019 NIEDZ. / SUN, godz. 18:00 / 6 pm
NFM, Sala Czarna / Black Hall

[RE]BO[U]NDS 1

Wernisaż instalacji – performance / Installation opening – performance

Giulio Colangelo, Valerio De Bonis –
wykonawcy / performers

Rafał Łuc – akordeon / accordion

Paweł Hendrich – elektronika
/ electronics

Program / Programme:

Giulio Colangelo (1986) *[re]BO[u]NDS – expanded media*: krople kontrolowane, synchronizacja oświetlenia, przetwarzanie dźwięku w czasie rzeczywistym i dźwięk elektroniczny (2014) / controlled drippers, lights sync, real-time audio processing and electronic sound*

Paweł Hendrich (1979) *Accant* na akordeon solo i komputer (2014) / for solo accordion and computer

Matthias Kranebitter (1980) *96bit music* na akordeon i elektronikę (2014) / for accordion and electronics*

Cezary Duchnowski (1971) *acc ++ ca* na akordeon i komputer (2012) / for accordion and computer

20.05.2019 PON. / MON, godz. 18:00 / 6 pm
NFM, Sala Czarna / Black Hall

[RE]BO[U]NDS 2

Wykład i prezentacja instalacji *[re]BO[u]NDS*
/ Lecture and presentation of *[re]BO[u]NDS* installation

Dofinansowano ze środków / Co-financed from the funds of:

Classical Futures.eu

Projekt współfinansowany w ramach programu Unii Europejskiej „Kreatywna Europa”

[RE]BO[U]NDS

19-20.05.2019

[RE]BO[U]NDS

Naszym zamiarem było zaprojektowanie elektromechanicznego wykonawcy potrafiącego odczytać partyturę z poleceniami i być niezwykle dokładnym w swoim działaniu. W [re]BO[u]NDS nie zrezygnowaliśmy z kompozycji tylko po to, by pokazać beużyteczny, choć złożony i precyzyjny mechanizm. Prezentujemy strukturę o dobrze określonej formie – mechanizm ucztłowieczony przez kompozytora.

Projekt [re]BO[u]NDS to intermedialna instalacja i performance. Próbuje dotrzeć do widza zarówno z dźwiękowego, jak i wizualnego punktu widzenia. Jest odrzuceniem samodzielnego obiektu dźwiękowego, ponieważ wykonuje kompozycję w czasie rzeczywistym. Naszym założeniem nie było pozostawienie instalacji samej sobie, ale kontrolowanie jej przez cały czas w celu wyrażenia naszych intencji odnośnie do formy. Użyliśmy do tego napięciowych i decydujących technik zintegrowanych, takich jak *accelerando* i *rallentando*, dynamicznych wariacji, raptownego obiektu dźwiękowego, ciszy, figuratywnych i złożonych wydarzeń, aby zaintrygować widza i zaskoczyć go wizją rzeźby dźwiękowej w akcji.

Pośrodku pomieszczenia znajduje się pionowa konstrukcja złożona z trzech długich szklanych cylindrów wypełnionych wodą, umieszczonych na metalowej podstawie poniżej urządzenia kapiącego wodą. Kiedy kropla wody wpada do cylindra, wydawany przez nią dźwięk zostaje przechwycony i przetworzony w czasie rzeczywistym przez złożoną architekturę komputerową, która również nadzoruje uprzestrzennienie. Oryginalny dźwięk odbija się w przestrzeni emitowany przez wszystkie nadajniki. Jest to zarodek procesu chaosu. System wielodźwiękowy sprawia, że wszystkie kierunki poruszania się dźwięku są słyszalne i podkreślają szereg interakcji pomiędzy poszczególnymi punktami dźwiękowymi. Ta „struktura skacząca” została utworzona za pomocą oprogramowania zaprojektowanego z szeregiem opóźnień i elektronicznych przepracowań, które charakteryzują się ewoluującymi w czasie parametrami. Te odbicia zawierają makrodźwięki (grupy samodzielnych komórek) i mikrodźwięki (małe fragmenty odgłosu spadania kropli wody). Siła wyobraźni łączy do głośników jako komórki tej samej struktury, rysując w przestrzeni połączenia (*bonds*). Oryginalny dźwięk, podobnie jak w efekcie domina, będzie się odbijać (*rebound*) we wszystkich kierunkach i przechodzić przez wszystkie źródła dźwięku – od „krystalicznego” dźwięku kropli wody do „krystalizacji” chaosu przez ich upadek na ziemię.

Giulio Colangelo, Valerio De Bonis

[RE]BO[U]NDS

Our intention has been to design an electromechanical performer able to read a score of commands and to be extremely accurate in its work. *[re]BO[u]NDS* does not renounce the composition just to show a useless precision mechanism, although complex. Its structure is a well-defined composition form: a mechanism made human by the composer.

[re]BO[u]NDS is an intermedia installation and performance; a total performance that tries to reach the viewer from both the sonic and the visual points of view. It renounces presenting itself as an autonomous sound object as it plays a composition in real time. Our requirement was to not leave the installation to its own devices, but to control it at all the time for the purpose of expressing our formal intention, using tensional and decisive, consolidated techniques like *accelerandi* and *rallentandi*, dynamic variations, sudden sound objects, silences, as well as figurative and complex events in order to intrigue the viewer and surprise them with the vision of sound sculpture in action.

In the centre of the room a vertical structure is set up, composed of 3 long glass cylinders filled with water, placed on a metal base, below the drippers. When a drop of water falls into a cylinder, the sound of the drop will be captured and processed in real time by a complex computer architecture which also oversees the spatialisation. The original sound will bounce, within the space through all emitters. This is the embryo for the chaos process. The multiphonic system will make all sound directions audible, highlighting several dialogues between sound points. This 'bounced structure' will be created by a sound patch designed with a range of delays and electronic elaborations that are characterized by parameters evolving in the time domain. These rebounds include macro-sounds (groups of autonomous cells) and micro-sounds (small portions of the drop of water). Imaginary forces join speakers as cells of the same structure, drawing BONDS within the space. The original sound, like a domino effect, will REBOUND in all directions through all the sound sources. From the 'crystalline' sound of a drop of water to the 'crystallisation' of chaos due to its fall to the ground.

Giulio Colangelo, Valerio De Bonis

GIULIO COLANGELO

Giulio Colangelo jest kompozytorem i artystą intermedialnym z Włoch, profesorem elektroakustycznej kompozycji muzycznej w konserwatoriach w Alessandrii i Lecce. W swoich poszukiwaniach artystycznych posługuje się paralelnymi językami w celu tworzenia złożonych doświadczeń percepcyjnych. Skupia się na eksperymentach instrumentalnych i kompozycjach elektroakustycznych/akustycznych oraz na sztukach wizualnych i instalacjach dźwiękowych w kontekście rozwoju intermediów. Jego prace były wykonywane i nagradzane podczas licznych międzynarodowych konkursów we Włoszech, USA, Kanadzie, Niemczech, Wielkiej Brytanii, Irlandii, Szwecji, Danii, Grecji, Słowenii, na Tajwanie, w Australii, Argentynie, Meksyku, Korei Południowej, RPA, na Węgrzech i w Holandii. Jego utwory były prezentowane na wielu międzynarodowych konkursach i emitowane w Radio France i Radio4. Jest dyrektorem artystycznym festiwalu MA/IN (festiwal sztuki cyfrowej), który odbywa się w Materze od 2016 r., oraz dyrektorem artystycznym projektu sztuki dźwiękowej *IN VITRØ* – dla Materzy w 2019 r.

Giulio Colangelo is a composer and an intermedia artist based in Italy, professor of electroacoustic music composition at conservatories of Alessandria and Lecce. His artistic research uses parallel languages in order to create complex perceptive experiences. It is focused on instrumental experimentation and electroacoustic/acousmatic compositions, on visual art and sound installations, in the domain of the intermedia development. His works have been performed and awarded at several international contests in Italy, USA, Canada, Germany, UK, Ireland, Sweden, Denmark, Greece, Slovenia, Taiwan, Australia, Argentina, Mexico, Republic of Korea, Republic of South Africa, Hungary and the Netherlands. His works have been exhibited at several international contests and broadcasted on Radio France and Radio4. He is the artistic director of the MA/IN festival (digital art festival), held in Matera since 2016, and the artistic director of the sound art project *IN VITRØ* – for Matera 2019.

VALERIO DE BONIS

Valerio De Bonis jest artystą intermedialnym. W swojej karierze otrzymał liczne wyróżnienia w dziedzinie muzyki elektroakustycznej, instalacji dźwiękowej, wideo-art i twórczego pisania. Bada rolę interakcji i radzenia sobie z chaosem. W każdej kompozycji lub instalacji próbuje na nowo zinterpretować znaczenie, dodając do niego odrobinę „surrealności”. Jego dorobek obejmuje muzykę instrumentalną, a także kompozycje elektroakustyczne, utwory *live electronics*, sztukę interaktywną, instalacje dźwiękowe, wideo-art i muzykę do eksperymentalnych filmów krótkometrażowych.

Valerio De Bonis is an intermedia artist. In his career he has received several recognitions in the field of electroacoustic music, sound installation, video art, and creative writing. His research explores the role of interaction and handling chaos. In every composition or installation he tries to reinterpret their meaning with a little touch of 'surreality'. His list of works includes instrumental music as well as electroacoustic compositions, live electronics pieces, interactive art, sound installations, video art works, and music for experimental short films.

DELIKATNY ŚPIEW MASZINY

Akordeon, z ogromną liczbą guzików i przycisków, wygląda bardziej jak wyjątkowo skomplikowana maszyna niż jak tradycyjny instrument akustyczny. Jego charakterystyka brzmienia w wysokim rejestrze zbliża się do tonów prostych, przez co barwa instrumentu upodabnia się do dźwięku sygnałów wydawanych przez urządzenia elektroniczne. Nic więc dziwnego, że akordeon chętnie jest łączony przez kompozytorów z elektroniką.

Paweł Hendrich w *Accant* nie wykorzystuje odgłosów komputera, choć jest to istotne narzędzie w jego pracy twórczej. Utworami kompozytora rządzą złożone procesy matematyczne, determinujące każdy najdrobniejszy aspekt dzieła. W *Accant* zbliżone wzorce melodyczno-rytmiczne są realizowane w partiach prawej i lewej ręki w stosunku 2:3. Nazwa utworu obrazuje także fascynację kompozytora symetrią, którą ilustrują nie tylko partie obu rąk, lecz także dwie dłuższe, równorzędne fazy utworu. Dodana, znacznie krótsza, część trzecia zaburza tę symetrię, podobnie jak *nt* zaburza symetrię w słowie *accant*. Akant to także śródziemnomorska roślina, której postrzępiony kształt liści zainspirował kompozytora do „postrzępienia” motywów części pierwszej.

Do muzyki komputerowej nawiązuje już sam tytuł *96bit music* Matthiasa Kranebittera. Utwór składa się z wielu krótkich segmentów, które każdorazowo zamyka charakterystyczny dźwięk kojarzący się z komunikatem o błędzie systemu. Kompozycja została oparta na wydłużaniu, a potem skracaniu kolejnych epizodów, aż po zupełne zagęszczenie narracji w serii uderzeń gęstych współbrzmień – klasterów zdających się ilustrować rosnącą irytację grającego. Końcowy dźwięk sugeruje jednak, że seria uporczywych prób przyniosła wreszcie szczęśliwe zakończenie. Kompozytor zaciera granice pomiędzy partią instrumentu a warstwą elektroniczną. Na początku utworu wykonawca długo otwiera miech, na końcu – z wielkim wysiłkiem go zamyka. Dźwięki, które wówczas słyszymy, wcale nie wydobywają się z akordeonu, lecz z głośników.

Ideą *acc++ca* Cezarego Duchnowskiego jest zbliżenie dźwięków elektronicznych do barwy akordeonu i odwrotnie, przez co obydwie warstwy iluzyjnie się przenikają. O ile wysoki rejestr tematu powracającego jak refren ronda może przywołać na myśl charakterystyczny zaśpiew analogowych modemów, o tyle w kolejnych epizodach pojawiają się m.in. przeciągłe odgłosy dronów kojarzące się z dźwiękiem zawieszającego się komputera – figury chętnie stosowanej przez Duchnowskiego, by wspomnieć tylko przedłużającą się pauzę sugerującą awarię sprzętu w jego *Rzeczywistości na rozciągniętych szelkach z okna* (2008).

Krzysztof Stefański

THE DELICATE SONG OF A MACHINE

Accordion, with its huge number of keys and buttons, is more reminiscent of a complicated machine than a traditional acoustic instrument. In the high register, its sound approaches pure tones, making its timbre similar to the noises made by electronic devices. No wonder that composers enjoy combining the accordion with electronics so much.

In his *Accant*, Paweł Hendrich does not use computer sounds, despite them being an important part of his creative tool set. His pieces are ruled by complex mathematical procedures which determine even the tiniest aspect of each composition. In *Accant*, similar melodic and rhythmic patterns are performed by the left and right hand at a ratio of 3:2. The piece's title is also a reflection of the composer's fascination with symmetry, which is not illustrated just by the two-hand parts, but also by the two long, equally important phases of the composition. The third, additional movement destroys the symmetry, just like the letters *nt* break up the symmetry of the word *accant*. The acanthus is also a Mediterranean plant, whose symmetrically cut leaves have inspired the composer to 'cut up' the motifs in the first movement.

Even the title of Matthias Kranebitter's *96bit music* is a clear allusion to computer music. The piece is made up of multiple short segments, each one terminating in a characteristic sound of a computer system failure. The piece develops by drawing out and shortening subsequent episodes, culminating in a thickening of the narrative in a series of thick combination tones – clusters which seem to illustrate the player's growing frustration. However, the final sound suggests that the series of painful attempts has reached a happy ending. The composer blurs the line between the part of the instrument and the layer of electronics. At the start of the piece the player takes a long time to open the bellows, only to close them, with great effort, at the end. The sounds we hear during the process are not coming from the accordion, but from the loudspeakers.

The idea behind Cezary Duchnowski's *acc+ca* is to bring electronic sounds closer to the timbre of the accordion, and vice versa, making the two layers seem like they are permeating each other. While the high register of the main theme, which keeps returning like the chorus in a rondo, is reminiscent of the characteristic trill of an analog modem, later episodes feature drawn-out drones similar to the sounds of a crashing computer – a figure Duchnowski enjoys using, with the long pause in his *Rzeczywistość na rozciągniętych szelkach z okna* (2008), which makes the listener think of a hardware failure, being just one example.

Krzysztof Stefański
translated by Agata Klichowska

KOMPOZYTORZY / COMPOSERS

PAWEŁ HENDRICH

Paweł Hendrich studiował kompozycję i ekonomię. Jego utwory były wykonywane na koncertach i festiwalach w Polsce, Niemczech, Austrii, Szwecji, Hiszpanii, Portugalii, Czechach, Turcji, na Węgrzech, Malcie, Słowacji, Litwie, Łotwie oraz w Estonii, Rosji, Japonii, Chinach i USA. Jego kompozycje były zamawiane m.in. przez Warszawską Jesień (prawykonanie: Ensemble Musikfabrik), Deutschlandfunk (prawykonanie: Kwartludium), Goethe-Institut, BHF BANK Stiftung i Ensemble Modern, Miasto Wrocław (prawykonanie: NOSPR), Instytut Polski w Madrycie (prawykonanie: PluralEnsemble), Instytut Muzyki i Tańca, Orkiestrę Muzyki Nowej, Forbidden City Chamber Orchestra, Narodowe Forum Muzyki (dla zespołów: Lutostawski Quartet, LutosAir Quintet, NFM Trio Smyczkowe Leopoldinum), Stowarzyszenie Autorów ZAiKS oraz Związek Kompozytorów Polskich (dla zespołów: Pablostrom, orkest de ereprijs). Nakładem wydawnictwa DUX w 2010 r. ukazała się monograficzna płyta Pawła Hendricha *Chamber Works*, a w 2017 r. – płyta *Metaforma*. Ponadto jego utwory zostały wydane na kilkunastu innych CD, w tym m.in. w wydawnictwie Ensemble Modern.

Paweł Hendrich studied composition and economics. His works have been performed in concerts and during festivals in Poland, Germany, Austria, Sweden, Spain, Portugal, Czech Republic, Turkey, Hungary, Malta, Slovakia, Lithuania, Latvia, Estonia, Russia, Japan, China and the USA. The composer has received commissions from: Warsaw Autumn (premiere: Ensemble Musikfabrik), Deutschlandfunk (premiere: Kwartludium), Goethe-Institut, BHF BANK Stiftung and Ensemble Modern, The Municipality of Wrocław (premiere: NOSPR), Polish Institute in Madrid (premiere: PluralEnsemble), Institute of Music and Dance, New Music Orchestra, Forbidden City Chamber Orchestra, National Forum of Music (for: Lutostawski Quartet, LutosAir Quintet, NFM Leopoldinum String Trio), ZAiKS Polish Society of Authors and Composers as well as from the Polish Composers Union (for: Pablostrom, orkest de ereprijs). In 2010, DUX released Paweł Hendrich's monographic album *Chamber Works* and in 2017 another one called *Metaforma*. In addition, his works have been published on several other CDs, including the Ensemble Modern label.

MATTHIAS KRANEBITTER

Matthias Kranebitter studiował kompozycję elektroakustyczną u Dietera Kaufmanna i Germána Toro-Pérez, kompozycję filmową i medialną u Klaus-Petera Sattlera i fortepian u Christiane Karajevej na Universität für Musik und darstellende Kunst Wien. Kontynuował naukę na studiach podyplomowych w Conservatorium van Amsterdam, a także na Universität Graz u Alexandra Stankovskiego i Beata Furrera. Współpracował z takimi zespołami, jak Nadar Ensemble, Decoder Ensemble, Klangforum Wien, Phace, ORF Radio-Symphonieorchester Wien, ensemble mosaik czy Talea Ensemble. W 2015 r. otrzymał stypendium Junge Akademie i został zaproszony do Berlina przez Akademie der Künste. Jest założycielem Black Page Orchestra oraz jednym z inicjatorów Unsafe+Sounds – festiwalu antydyscyplinarnego.

Matthias Kranebitter studied electro-acoustic composition with Dieter Kaufmann and Germán Toro-Pérez, film and media composition with Klaus-Peter Sattler and piano with Christiane Karajeva at the University of Music and Performing Arts Vienna. He continued his studies during a postgraduate course at the Conservatorium van Amsterdam as well as at the University of Graz with Alexander Stankovski and Beat Furrer. Collaborations with ensembles such as Nadar Ensemble, Decoder Ensemble, Klangforum Wien, Phace, ORF Vienna Radio Symphony Orchestra, ensemble mosaik or Talea Ensemble. For 2015 he was awarded a scholarship from the Junge Akademie and invited to Berlin by the Akademie der Künste. He is founder of the ensemble Black Page Orchestra as well as one of the initiators of Unsafe+Sounds – an antidisciplinary festival.

CEZARY DUCHNOWSKI

Cezary Duchnowski studiował kompozycję w klasie Leszka Wistockiego w Akademii Muzycznej im. K. Lipińskiego we Wrocławiu. Obecnie wykłada tam m.in. realizację muzyki komputerowej. Był jednym z inicjatorów założenia Studia Kompozycji Komputerowej w Akademii Muzycznej we Wrocławiu. Z placówką tą jest związany do dziś. Ma w swoim dorobku utwory zarówno kameralne, jak i symfoniczne. Od kilku lat czołowe miejsce w jego działalności zajmuje twórczość elektroakustyczna. Wraz z Agatą Zubeł tworzy duet ElettroVoce, w którym realizuje projekty na głos i elektronikę. Jest wielkim orędownikiem muzyki improwizowanej. Chętnie współpracuje z muzykami jazzowymi, a także innymi artystami, których pasją jest kreowanie muzyki na żywo. Wraz z Pawłem Hendrichem i Sławomirem Kupczakiem powołał do życia grupę Phonos ek Mechanes. W jej ramach uprawia szczególny rodzaj elektronicznej muzyki improwizowanej –

human electronics, w której komputery są kontrolowane za pomocą instrumentów akustycznych. Wraz z Marcinem Rupocińskim założył grupę Morphai – formację podejmującą artystyczne inicjatywy o profilu interdyscyplinarnym.

Cezary Duchnowski studied composition with Leszek Wiślocki at the K. Lipiński Academy of Music in Wrocław. He currently teaches there, conducting courses in e.g. computer music realization. He was one of the initiators of Computer Composition Studio at the Academy of Music in Wrocław and collaborates with the institution to date. Duchnowski's oeuvre includes both chamber and symphonic music. Electroacoustic music has been the focus of his artistic activity for the past few years. Together with Agata Zubel he forms the ElettroVoce duo, running projects for voice and electronics. A great proponent of improvised music, Duchnowski is happy to work with jazz musicians and other artists sharing his passion for live music. Along with Paweł Hendrich and Sławomir Kupczak, he founded the Phonos Mechanes group. Under this project he performs the special kind of improvised electronic music – human electronics – where computers are controlled with acoustic instruments. Together with Marcin Rupociński he forms the Morphai group, running artistic initiatives of interdisciplinary nature.

WYKONAWCA / PERFORMER

RAFAŁ ŁUC

Rafał Łuc jest absolwentem Royal Academy of Music w Londynie, Musikene Centro Superior de Música del País Vasco w San Sebastián oraz Akademii Muzycznej im. K. Lipińskiego we Wrocławiu. Ze szkockim altowiolistą Ianem Andersonem tworzy Duo van Vliet, jest także współzałożycielem i członkiem Ensemble Kompopolex, który specjalizuje się w wykonywaniu muzyki najnowszej. Współpracuje również z takimi zespołami, jak BBC Symphony Orchestra, Royal Opera House, Aurora Orchestra, Britten Sinfonia, London Sinfonietta, The Nash Ensemble, Chroma, Rambert Dance Company, Riot Ensemble, NFM Filharmonia Wrocławska i Opera Wrocławska, a także z wieloma kompozytorami, z którymi przygotowuje nowy repertuar akordeonowy. Występował na najważniejszych festiwalach muzyki najnowszej, w tym na: Warszawskiej Jesieni, Musica Polonica Nova, Musica Electronica Nova, Poznańskiej Wiośnie Muzycznej, Huddersfield Contemporary Music Festival i Ostrava New Music Days. W czerwcu 2015 r. nakładem wytwórni DUX ukazała się jego debiutancka płyta *acc+++ca* z utworami na akordeon i elektronikę, a dwa lata później, w czerwcu 2017 r., nakładem Orchid Classics album Duo van Vliet *Lachrymae ReVisited*.

Rafał Łuc graduated from the Royal Academy of Music in London, Musikene Centro Superior de Música del País Vasco in San Sebastián and the K. Lipiński Music Academy in Wrocław. He is a part of Duo van Vliet (with Scottish violist Ian Anderson) and also a co-founder of the Ensemble Kompopolex, which specializes in performing new music. Rafał has also worked in a variety of ensembles including BBC Symphony Orchestra, Royal Opera House, Aurora Orchestra, Britten Sinfonia, London Sinfonietta, The Nash Ensemble, Chroma, Rambert Dance Company, Riot Ensemble, NFM Wrocław Philharmonic and Wrocław Opera, as well as with many contemporary composers creating new repertoire for classical accordion. He performed in the most important contemporary music festivals such as Warsaw Autumn, Musica Polonica Nova, Musica Electronica Nova, Poznań Spring, Huddersfield Contemporary Music Festival and Ostrava New Music Days. In 2015, he released his debut solo album *acc+++ca* with works for accordion and electronics. In June 2017, Duo van Vliet released a debut CD *Lachrymae ReVisited* on Orchid Classics label.

**Creating new
opportunities
for emerging classical
music talent, venues
and audiences in Europe**

Cover photo © Jörg Hejkal

księgarnia kameralna

niskie łąki

w budynku NFM

poziom 0

online na

niskielaki.pl

oraz w social media

[instagram.com/niskielaki](https://www.instagram.com/niskielaki)

[facebook.com/niskielakinfm](https://www.facebook.com/niskielakinfm)

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

Organizator / Presenter:

Narodowe Forum Muzyki im. Witolda Lutosławskiego
/ The Witold Lutosławski National Forum of Music
pl. Wolności 1, 50-071 Wrocław
tel. / phone: +48 71 715 97 77, office@nfm.wroclaw.pl

musicaelectronanova.pl
nfm.wroclaw.pl

ISBN

978-83-64875-55-7 (całość, części 1–10)
978-83-64875-58-8 (część 3)

* pierwsze polskie wykonanie / Polish premiere

** prawykonanie / world premiere

Organizator zastrzega sobie możliwość dokonania zmian w programie.
/ The Presenter reserves the right to change the programme.